

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 3PP/118/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2113011618
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Patrik Príbelský
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2013:2113011618.1

Uznesenie

Okresný súd Trnava v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Patrika Príbelského, PhD. a prísediacich Albíny Moncmannovej a Emílie Šípkovskej na verejnom zasadnutí konanom dňa 30.10.2013 v ÚVTOS Leopoldov takto

rozhodol:

Podľa § 66 ods. 1, § 67 ods. I Trestného zákona účinného od 01.01.2006 súd žiadosť odsúdeného H. Y., Q.. XX.X.XXXX, o podmienenečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu uložil:
- Okresný súd Bratislava II zo dňa 9.10.2012, č.k. 3T/152/2011, podľa § 172/2, TZ/2005 v trvaní 5 (päť) rokov,

z a m i e t a.

odôvodnenie:

Na Okresný súd Trnava bola doručená žiadosť odsúdeného H. Y. o podmienenečné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody. V ÚVTOS Leopoldov vykonáva odsúdený t.č. trest odňatia slobody, ktorý mu uložil Okresný súd Bratislava II rozsudkom zo dňa 9.10.2012, č.k. 3T/152/2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo dňa 12.2.2013 v trvaní 5 rokov pre trestný čin podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. a) Tr. zákona so zaradením pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu s maximálnym stupňom stráženia.

Odsúdený začal trest vykonávať dňa 12.2.2013, lehotá v zmysle § 67 ods. I Trestného zákona uplynula dňa 4.2.2013 a koniec trestu má mať dňa 4.5.2014.

Súd na verejnom zasadnutí vykonal dokazovanie výsluchom odsúdeného, oboznámením sa s hodnotením odsúdeného, osobným spisom odsúdeného, nariadením výkonu trestu odňatia slobody, odpisom Registra trestov, rozsudkom Okresného súdu Bratislava II zo dňa 9.10.2012, č.k. 3T/152/2011.

Z hodnotenia riaditeľa ÚVTOS Leopoldov súd zistil, že odsúdený bol premiestnený do tunajšieho ústavu dňa 21.3.2011 z ústavu v Bratislave. Správanie a vystupovanie odsúdeného počas výkonu väzby bolo na požadovanej úrovni, ústavný poriadok a časový rozvrh dňa dodržiaval. Príkazy a pokyny nadriadených plnil bez pripomienok. Správanie a vystupovanie odsúdeného počas výkonu trestu je na požadovanej úrovni, ústavný poriadok a časový rozvrh dňa dodržiava. Príkazy a pokyny nadriadených plní bez pripomienok. V kolektíve odsúdených je znášavlivý, konfliktné situácie nevyhľadáva. Disciplinárne odmenený bol jedenkrát, disciplinárne potrestaný nebol. V rámci vnútornej diferenciacie je zaradený do diferenciačnej skupiny „B“. Pracovne nie je zaradený pre nedostatok vhodných pracovných možností v ústave. V rámci individuálneho prístupu k odsúdenému možno konštatovať, že čiastočne plní stanovené ciele programu zaobchádzania, zamerané na potlačanie negatívnych vlastností, je vedený k zmyslu pre zodpovednosť za svoje správanie a k plneniu povinností a dodržiavaniu ústavného poriadku a časového rozvrhu dňa. U odsúdeného je stredné riziko sociálneho zlyhania, resocializačná prognóza

je podľa hodnotenia rizika sociálneho zlyhania menej priaznivá, pričom dôvodom je jeho aktuálne odsúdenie za obzvlášť závažný zločin, nie je vyučený a úroveň jeho intelektových schopností sa nachádza v pásme mentálnej subnormy. Vzhľadom na uvedené skutočnosti riaditeľ ústavu konštatuje, že odsúdený čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie a odporučil odsúdeného podmiennečne prepustiť s dohľadom.

Odsúdený na verejnom zasadnutí uviedol, že po prepustení z výkonu trestu sa chce vrátiť do Bratislavy. Uviedol, že má zdravotné problémy, bude žiť z dôchodku, nebude páchať trestnú činnosť a ľutuje všetko čo urobil.

Zástupca ÚVTOS Leopoldov na verejnom zasadnutí uviedol, že k zmenám v hodnotení neprišlo, zotrvávajú na záveroch hodnotenia.

Prokurátorka navrhla žiadosť odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietnuť pre nesplnenie materiálnej podmienky.

Podľa § 66 ods. 1 Trestného zákona súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a

a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody,

b) ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 ods. 2 Trestného zákona pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení prihliadne súd aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Podľa § 67 ods. 1 Trestného zákona osoba odsúdená za obzvlášť závažný zločin alebo osoba odsúdená na trest odňatia slobody podľa § 47 ods. 2 okrem osoby odsúdenej na doživotie môže byť podmiennečne prepustená až po výkone troch štvrtín uloženého trestu odňatia slobody.

Z citovaných ustanovení vyplýva, že súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť z výkonu trestu po splnení jednak formálnej podmienky, a to zákonom stanovenej doby výkonu trestu, a jednak po splnení dvoch materiálnych podmienok, ktorými sú plnenie povinností a správanie odsúdeného, ktorými preukázal polepšenie a skutočnosť, že sa od odsúdeného môže očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Z citovaných ustanovení taktiež vyplýva, že na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu nie je právny nárok. Skutočnosť, že odsúdený si počas výkonu trestu odňatia slobody aktívne vytvára podmienky na získavanie disciplinárnych odmien vzhľadom na to, že je vo vynútenom prostredí, kde je obmedzená jeho osobná sloboda, sama osebe nepredstavuje dôvod, na základe ktorého by mal súd rozhodnúť o podmiennečnom prepustení odsúdeného. Taktiež je potrebné vziať do úvahy skutočnosť, že odsúdený už v bol v minulosti podmiennečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, avšak nevyužil šancu preukázať, že je schopný viesť riadny život, keďže sa znovu dopustil spáchania trestnej činnosti, za ktorú je v súčasnosti vo výkone trestu. Súd pri svojom rozhodovaní o podmiennečnom prepustení prihliada nielen na hodnotenie riaditeľa ústavu, ale prihliada aj na závažnosť a charakter spáchanej trestnej činnosti. Odsúdený bol uznaný za vinného z obzvlášť závažného zločinu a teda podľa súdu je potrebné, aby vzhľadom k závažnosti spáchaného trestného činu odsúdený svojím správaním a plnením povinností naďalej preukazoval polepšenie, keďže podľa súdu vzhľadom k spáchanému trestnému činu neuplynula ešte dostatočne dlhá doba, aby mohol byť vyslovený záver o splnení tejto materiálnej podmienky. Súd taktiež prihliadol na menej priaznivú resocializačnú prognózu odsúdeného, na základe ktorej nemožno vysloviť, že od odsúdeného možno očakávať vedenie riadneho života po jeho podmiennečnom prepustení. I keď riaditeľ ústavu v hodnotení napriek týmto skutočnostiam odporúča jeho podmiennečné prepustenie, toto konštatovanie má len konzultačný charakter. Súd preto dospel k záveru, že u odsúdeného nie je splnená podmienka na podmiennečné prepustenie spočívajúca jednak v

tom, že odsúdený preukázal polepšenie a jednak že od neho možno očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Preto bolo rozhodnuté o zamietnutí žiadosti odsúdeného.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť a to do troch dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom podpísaného súdu na Krajský súd v Trnave. Sťažnosť má odkladný účinok.